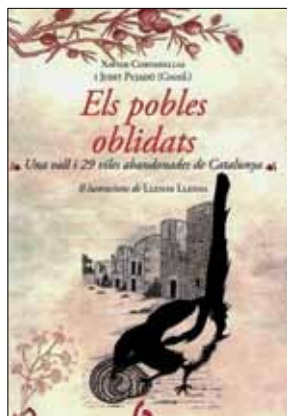

Els pobles oblidats

Xavier Cortadellas i Judit Pujadó (coordinadors); Llenas Llensa (il·lustracions), *Els pobles oblidats*, Edicions Sidillà, la Bisbal d'Empordà 2014.

Cap als anys seixanta del segle passat, un grandíssim nombre de pobles i vil·les del nostre país van quedar deshabitats. Les possibilitats i avantatges que aleshores ofería el món urbà, juntament amb les dificultats

de tota mena (manca de bones comunicacions, d'escoles i altres serveis, de corrent elèctric, en alguns casos, etc.) que els petits nuclis rurals encara patien van provocar un èxode disseminat en el temps que, si s'hagués produït tot de cop, hauria adquirit unes dimensions autènticament bíbliques.

Edicions Sidillà l'any 2012 va publicar *Els pobles perduts*, una obra col·lectiva que obtingué una gran acollença per part del públic lector i de la qual ja es va parlar en aquest espai. Aquella obra recollia la història, els records, les feines, les llegendes, les anècdotes i les vivències dels darrers habitants de trenta llogarets de la Catalunya històrica.

L'existència de tants i tants pobles d'unes característiques semblants a les que es recreaven en *Els pobles perduts* i, sobretot, la descoberta i el contacte amb gent que recordava amb afecte i enyor aquelles poblacions, van ser els desencadenants de la publicació de *Els pobles oblidats*.

Els autors, una vintena, són escriptors procedents de les diferents contrades que apareixen en els textos o que hi estan molt vinculats. Aquest fet facilita que hi hagi un lligam d'implicació emocional i de coneixença molt estret entre la descripció dels diferents espais i les persones que ens els reporten. Un llibre així, fet amb la cura, l'afecte i la proximitat que es desprèn de cada escrit, difícilment hauria pogut ser redactat per un sol autor. Aquest caràcter col·lectiu de l'obra és un dels seus principals encerts.

La tria dels pobles és molt adient i ben representativa. Pobles que ens retornen a la puresa de la vida viscuda entre conreus, rius i boscos. Pobles que ens parlen de ruïnes, de solitud, de silenci, de suors, de pols i de sang, però també de nombroses curiositats, de sucoses històries, de divertides anècdotes i de pobles que tornen a viure. I ho fan en una llengua viva i polida, irreductiblement convinguda que, si no pot sobre-

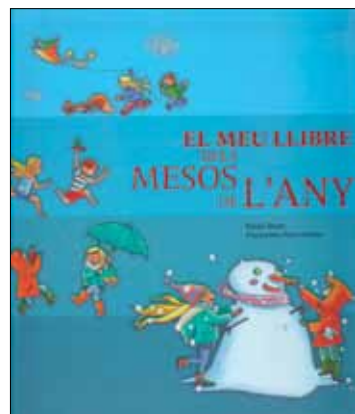
viure en el ressò dels rostolls i dels roquissars on es va criar, ho farà en la memòria i en el cor dels qui la feien servir i ara ens en deixen un petit testimoni en les pàgines d'aquest llibre.

L'obra ha estat pulcrament editada, qualitat que ja esdevé un segell distintiu d'Edicions Sidillà. Les il·lustracions de Llenas Llensa, ajustades, evocadores i plenes de detalls, formen un tot harmònic amb els textos i amb el conjunt de la publicació.

Per tot plegat, és una obra fàcil i agradable de llegir, i molt recomanable, tant per a les persones a qui els agrada viatjar i conèixer indrets amagats de la nostra terra, com per a aquelles altres que ja en tenen prou gaudint de la lectura i del plaer de viatjar sense moure's de casa. El llibre és també especialment indicat per a cursos en què l'aprenentatge de la llengua i el coneixement de Catalunya tenen un pes important. ◆

MARCEL FITÉ

Literatura infantil

Ramon Besora, Il·lustracions: Anna Clariana, *El meu llibre dels mesos de l'any*, Baula, Barcelona 2014.

Vet aquí tres amics inseparables: en Pol, la Mar..., i el Tap, un simpàtic esquirolet amb una flaca innata: sempre que comença un any nou, demana a en Pol i a la Mar que li expliquin el conte *El meu llibre dels mesos de l'any*.

Ramon Besora, estudiós de la literatura infantil i juvenil —i amb força obra publicada en aquest camp, val a dir-ho—, en *El meu llibre dels mesos de l'any* obre la porta del coneixement del cicle del temps a nens i nenes de set i vuit anys amb uns textos amens i àgils. A més, compta amb la complicitat de les il·lustracions d'Anna Clariana, expressives i bellament acolorides.

Pàgina rere pàgina, en Pol i la Mar van descrivint al Tap com canvia la vida de la natura i les persones segons l'època de l'any en què es troben, des dels productes de mercat de temporada que consumim fins a la roba de vestir que cada estació ens demana. A més, al llibre no hi falta el toc de la saviesa popular en forma de dites i en-

devinalles amb referència a cadascun dels mesos de l'any. Ni tampoc una petita selecció de poemes, molt ben pensada per als lectors als quals s'adreça. Ni la referència a algunes de les nostres festes tradicionals i costumistes, com ara la Diada de Sant Jordi, la Revetlla de Sant Joan o la Diada de l'Onze de Setembre, al costat de la festa major, fer cagar el tió o l'Home dels Nassos, el nostre personatge mitològic que té tants nassos com dies té l'any.

Ramon Besora i Anna Clariana ens ofereixen, amb *El meu llibre dels mesos de l'any*, una obra que convida els nens i nenes a llegir, a mirar i a aprendre. I també a somiar una mica. ◆

JOSEP ESPUNYES